

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 kwietnia 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Piotr Mirek (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Tomasz Artymiuk

SSN Marek Pietruszyński

w sprawie **P. T.**

w przedmiocie wydania wyroku łącznego

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

w dniu 10 kwietnia 2026 r.,

kasacji wniesionej przez Prokuratora Generalnego na korzyść

od wyroku łącznego Sądu Rejonowego w Krośnie Odrzańskim IV Zamiejscowy

Wydział Karny w Gubinie z dnia 6 lutego 2025 r., sygn. akt IV K 244/24,

1. uchyla zaskarżony wyrok i na podstawie art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k. umarza postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego;

2. kosztami procesu obciąża Skarb Państwa.

Tomasz Artymiuk Piotr Mirek Marek Pietruszyński

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Krośnie Odrzańskim IV Zamiejscowy Wydział Karny w Gubinie, wyrokiem łącznym z dnia 6 lutego 2025 r., sygn. akt IV K 244/24, wydanym w stosunku do P. T. , skazanego prawomocnymi wyrokami:

1. Sądu Rejonowego w Słubicach z dnia 16 września 2021 r., sygn. akt II K 407/21, za czyn z art. 209 § 1a k.k. popełniony w okresie od dnia 11 czerwca 2020 r. do dnia 11 czerwca 2021 r., na karę 7 miesięcy pozbawienia wolności;
2. Sądu Rejonowego w Krośnie Odrzańskim z dnia 28 listopada 2023 r., sygn. akt II K 313/23, za czyn z art. 234 k.k. popełniony w dniu 4 lipca 2022 r., na karę 7 miesięcy pozbawienia wolności;
3. Sądu Rejonowego w Krośnie Odrzańskim IV Zamiejscowy Wydział Karny w Gubinie z dnia 13 lipca 2023 r., sygn. akt IV K 228/22, za czyn z art. 158 § 1 k.k. popełniony w dniu 1 stycznia 2022 r., na karę roku pozbawienia wolności;

na podstawie art. 85 § 1 k.k., art. 85a k.k., art. 86 § 1 k.k. w zw. z art. 569 § 1 k.p.k. połączył skazanemu kary pozbawienia wolności, orzeczone wyrokami w sprawach II K 313/23 i IV K 228/22, a w ich miejsce wymierzył karę łączną roku i 5 miesięcy pozbawienia wolności. W pozostałym zakresie połączone wyroki pozostawił do odrębnego wykonania, a także, na podstawie art. 572 k.p.k. umorzył postępowanie odnośnie objęcia karą łączną kary orzeczonej wyrokiem wydanym w sprawie II K 407/21.

Orzeczenie to nie zostało zaskarżone przez żadną ze stron i uprawomocniło się w dniu 14 lutego 2025 r.

Kasacje od powyższego wyroku wniósł Prokurator Generalny i zaskarżając go w całości na korzyść skazanego zarzucił rażące naruszenie przepisu prawa karnego procesowego, to jest art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k., stanowiące bezwzględną przyczynę uchylenia orzeczenia, określoną w art. 439 § 1 pkt 8 k.p.k., polegające na wydaniu w dniu 6 lutego 2025 r. wyroku łącznego, który uprawomocnił się bez postępowania odwoławczego z dniem 14 lutego 2025 r. (sygn. akt IV K 244/24) oraz orzeczeniu kary łącznej roku i 5 miesięcy pozbawienia wolności, obejmującej kary wymierzone wobec P. T. wyrokami: Sądu Rejonowego w Krośnie Odrzańskim o sygn. akt: II K

313/23 i Sądu Rejonowego w Krośnie Odrzańskim IV Zamiejscowego Wydziału Karnego w Gubinie o sygn. akt IV K 228/22, podczas gdy postępowanie w tym samym przedmiocie, co do tych samych wyroków tej samej osoby zostało wcześniej zakończone wydaniem przez Sąd Rejonowy w Krośnie Odrzańskim w dniu 13 listopada 2024 r. wyroku łącznego o sygn. akt II K 188/24, który uprawomocnił się w dniu 21 listopada 2024 r.

Mając na względzie powyższe Prokurator Generalny wniósł o uchylenie zaskarżonego orzeczenia i na podstawie art. 537 § 2 k.p.k. w zw. z art. 439 § 1 pkt 8 k.p.k. w zw. z art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k. umorzenie postępowania w przedmiocie wydania wyroku łącznego.

Sąd Najwyższy stwierdził, co następuje.

Kasację należało uznać za oczywiście zasadną, a to pozwoliło uwzględnić ją w całości na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k., bez udziału stron.

Zaskarżony wyrok został wydany dnia 6 lutego 2025 r., co oznacza, że w chwili wyrokowania kwestia będąca przedmiotem postępowania zakończonego tym wyrokiem była już prawomocnie rozstrzygnięta. Sąd Rejonowy w Krośnie Odrzańskim wyrokiem łącznym z dnia 13 listopada 2024 r., sygn. akt II K 188/24, który uprawomocnił się w dniu 21 listopada 2024 r., orzekając w postępowaniu dotyczącym tych samych skazań, które były następnie przedmiotem postępowania w sprawie, w której wniesiono kasację, wymierzył skazanemu karę łączną roku i 5 miesięcy pozbawienia wolności w miejsce kar orzeczonych wyrokami w sprawach II K 313/23 i IV K 228/22 i umorzył postępowanie odnośnie objęcia karą łączną kary orzeczonej wyrokiem wydanym w sprawie II K 407/21. Zaskarżony wyrok został zatem wydany w warunkach pełnej tożsamości podmiotowej oraz przedmiotowej względem wcześniejszego, prawomocnego rozstrzygnięcia, co konstytuuje negatywną przesłankę procesową w postaci powagi rzeczy osądzonej.

Jak trafnie zwrócił uwagę Prokurator Generalny, wyrok łączny wydany w sprawie II K 188/24 uprawomocnił się 21 listopada 2024 r. i od tego momentu zachodziła ujemna przesłanka procesowa, przewidziana w art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k., w zakresie wydania kolejnego wyroku łącznego, w tym samym zakresie wobec tego

samemu skazanemu. Ponowne ukształtowanie kary łącznej na podstawie tych samych skazań, które zostały już objęte wcześniejszym wyrokiem łącznym, stanowi rażącą obrazę przepisów postępowania o charakterze bezwzględnej przyczyny odwoławczej określonej w art. 439 § 1 pkt 8 k.p.k., co czyni zaskarżone rozstrzygnięcie niedopuszczalnym i wymagającym wyeliminowania z obrotu prawnego.

Z tego względu zaskarżony wyrok łączny należało uchylić, zaś postępowanie w sprawie umorzyć.

[J.J.]

[a.ł.]

Tomasz Artymiuk Piotr Mirek Marek Pietruszyński